RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 231.587 van 16 juni 2015
in de zaak A. 210.422/X-15.608.

In zake : Pierre LAPORTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Konstantijn Roelandt en Evert Vervaet
kantoor houdend te 2221 Heist-op-den-Berg
bij wie woonplaats wordt gekozen
Dorpsstraat 91
tegen :

de GEMEENTE DILBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Dilbeek van 25 juni 2013 tot goedkeuring van het "voorgestelde tracé van de nieuwe wegenis in de aanvraag tot verkavelingsvergunning referentie 874.2/13/1/010, waarbij de aanleg van twee doodlopende straten aantakkend op de Kraaienbroekstraat voorzien is".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den Broeck heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 maart 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tariq Pels, die *loco* advocaten Konstantijn Roelandt en Evert Vervaet verschijnt voor verzoeker, en advocaat Stijn Butenaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den Broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker woont op het kruispunt van de op de Atlas der Buurtwegen aangeduide buurtwegen nr. 7 (Kloosterstraat) en nr. 32 (Kraaienbroekstraat) te Dilbeek. Aan de laatstgenoemde buurtweg takt, ongeveer 30 meter ten zuiden van het voornoemde kruispunt, buurtweg nr. 33 aan.

4. Op 14 maart 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van de stad Brussel bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek, na eerdere weigeringen op 13 maart 1997, 28 maart 2000 en 22 oktober 2004 en een intrekking van de op 11 oktober 2012 ingediende verkavelingsaanvraag, opnieuw een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor “Dilbeek -

Kraaienbroekstraat". De aanvraag heeft betrekking op een aan de buurtwegen nrs. 32 en 33 palend perceel, dat kadastraal bekend staat als 1ste afdeling, sectie B, nr. 65. Het bij de aanvraag horende plan voorziet in het aanleggen van twee pijpenkoppen die aantakken op de gedeeltelijk te verbreden en her aan te leggen Kraaienbroekstraat en het creëren van 12 kavels voor vrijstaande eengezinswoningen.

Ter verduidelijking is hierna een op de Atlas der Buurtwegen gesteund schematisch overzicht opgenomen.

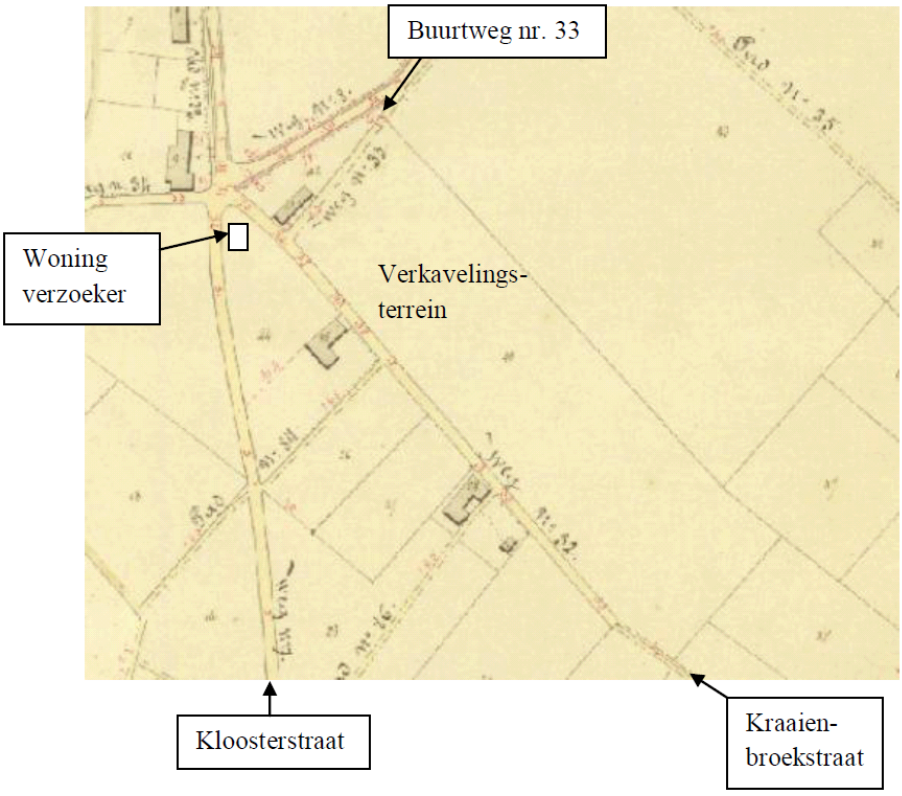

Het betrokken perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied. Het gedeelte gelegen in agrarisch gebied wordt uit de verkaveling gesloten.

5.1. Het openbaar onderzoek omtrent de voornoemde aanvraag wordt gehouden van 4 april tot 4 mei 2013.

5.2. Er wordt een collectief bezwaarschrift ingediend dat mede ondertekend is door verzoeker. In dit bezwaarschrift wordt het volgende gesteld:

> "Deze zelfde aanvraag werd al ingediend in april 1996, in januari 1999, in juli 2004, ook recentelijk in november 2012 en wij hebben toen telkens blijk gegeven van onze bedenkingen omtrent de haalbaarheid van dit project (perceel onvoldoende toegankelijk, veiligheid van de bewoners, 2de aansluiting noodzakelijk voor de hulpdiensten, geluidsoverlast, vervuiling,...). In bijlage vindt u de documenten die betrekking hebben op dit dossier.
> [...]
> Aangezien wij van mening zijn dat uw afkeuring van dit project in juni 1996 of januari 1999 of juli 2004, alsook onze bezwaren tegen het project (nogmaals 12 percelen) nog steeds gegrond zijn, verzetten wij ons andermaal tegen de bewuste verkavelingsaanvraag."

Aan het laatstgenoemde bezwaarschrift zijn de mede door verzoeker ondertekende collectieve bezwaarschriften van 20 april 1996, 25 januari 1999, 7 juli 2004 en 23 november 2012 gehecht.

In het bezwaarschrift van 20 april 1996 wordt er op gewezen dat de nieuwe verkaveling uitsluitend bereikbaar is via de doodlopende Kraaienbroekstraat en wordt onder meer gesteld dat deze straat een "smalle flessenhals" is, waarbij ten noorden van buurtweg nr. 33 "de breedte tussen de stoepen amper 2,75 m is en tussen de waterafvoeren maar 2,4 m" zodat het door de verkaveling veroorzaakte verkeer "niet in verhouding [zal] staan tot de breedte van de straat".

In de bezwaarschriften van 25 januari 1999, 7 juli 2004 en 23 november 2012 wordt telkens gesteld:

> "Deze zelfde aanvraag werd al ingediend in april 1996 […] en wij hebben toen reeds blijk gegeven van onze bedenkingen omtrent de haalbaarheid van dit project (perceel onvoldoende toegankelijk, […]). In bijlage vindt u de documenten die betrekking hebben op dit dossier.
> [...]
> Aangezien wij van mening zijn dat uw afkeuring van dit project in juni 1996 […], alsook onze bezwaren tegen het project […] nog steeds gegrond zijn, verzetten wij ons andermaal tegen de bewuste verkavelingsaanvraag."

6. Op 25 juni 2013 keurt de gemeenteraad van de gemeente Dilbeek het “voorgestelde tracé van de nieuwe wegenis in de aanvraag tot verkavelingsvergunning referentie 874.2/13/1/010, waarbij de aanleg van twee doodlopende straten aantakkend op de Kraaienbroekstraat voorzien is” goed. Dit is het thans bestreden besluit.

Met betrekking tot het onder meer door verzoeker ondertekend collectief bezwaarschrift (randnr. 5.2) wordt in het bestreden besluit het volgende gesteld:

> “Overwegende dat de petitie niet gemotiveerd is en dan ook niet in rekening kan worden genomen.”

7. Op 26 augustus 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek de gevraagde verkavelingsvergunning.

Op 16 januari 2014 verwerpt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het administratief beroep van verzoeker tegen de laatstgenoemde vergunning en wordt de verkavelingsvergunning opnieuw verleend.

8. Op vordering van verzoeker schorst de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij arrest nr. S/2014/0127 van 2 september 2014 de tenuitvoerlegging van de laatstgenoemde verkavelingsvergunning. In dit arrest wordt onder meer uit de bepalingen van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen het volgende afgeleid:

> “Uit de hierboven aangehaalde bepalingen volgt dat de verkavelingsvergunning, waarbij de buurtweg nr. 32 voor zover deze ‘samenloopt’ met de heraanleg van de Kraaienbroekstraat, slechts rechtsgeldig kan worden verleend mits voldaan wordt aan twee voorafgaande voorwaarden:
> - de vaststelling van de rooilijn conform de procedure voorzien in artikel 28bis van de wet van 10 april 1841 of, in zover de zate tot het openbaar domein behoort, conform het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen;
> - de procedure zoals voorzien in artikel 27 en 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen voor wijziging (verbreding) van de buurtweg.

Zoals hierboven reeds aangegeven [...], ligt slechts een gemeenteraadsbeslissing van 25 juni 2013 voor van de gemeente Dilbeek inzake het tracé van de nieuwe wegenis. In de bestreden beslissing wordt door de verwerende partij, [...], overwogen dat onder meer bij een wijziging van een buurtweg de in de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen voorgeschreven procedure 'voorafgaand', wat wil zeggen vóór het verlenen van een verkavelingsvergunning met tracéwijziging van een buurtweg, dient te worden gevolgd.

Artikel 4.3.3 VCRO bepaalt dat indien, hetzij uit de verplicht in te winnen adviezen, hetzij uit het aanvraagdossier, blijkt dat het aangevraagde strijdig is met 'direct werkende normen', de vergunning wordt geweigerd of in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen worden opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving. Onder 'direct werkende normen' wordt verstaan: 'supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is'.

De bestreden beslissing werd niet voorafgegaan door de voorgeschreven procedure in de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen en het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststellingen en realisatie van de rooilijnen, hetgeen direct werkende normen zijn, waardoor de bestreden beslissing derhalve niet rechtsgeldig is tot stand gekomen."

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

9.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 4.2.17, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen', alsook van de materiëlemotiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

9.2. Verzoeker wijst er op dat zijn bezwaarschrift verworpen werd omdat "de petitie niet gemotiveerd is", hetgeen hij betwist. In het bezwaar werd gesteld dat er amper iets gewijzigd is ten opzichte van de vorige aanvragen en dat die aanvragen toen werden geweigerd omdat de adviesverlenende overheden van oordeel waren dat er verkeerstechnische problemen waren en er nood was aan een tweede ontsluiting. Deze adviezen werden bij het bezwaarschrift gevoegd, zodat

het motief van de gemeenteraad dat het bezwaar niet moet worden weerlegd omdat het niet onderbouwd is, feitelijke grondslag mist. Zodoende heeft de verwerende partij volgens verzoeker onzorgvuldig gehandeld.

10. In haar memorie van antwoord merkt de verwerende partij op dat het bestreden besluit de reden waarom “de petitie” niet in aanmerking werd genomen wel degelijk veruitwendigt. Zoals in de overwegingen van het bestreden besluit wordt gesteld heeft het gemeentebestuur haar oordeel ter zake gesteund op het feit dat “de petitie” zelf niet gemotiveerd is.

De verwerende partij wijst er op dat de Raad van State belast is met een wettigheidstoezicht en niet bevoegd is om opnieuw kennis te nemen van de bezwaren en de weerlegging ervan in de bestreden beslissing te onderwerpen aan een eigen beoordeling.

De verwerende partij merkt op dat “de petitie” bestaat uit, enerzijds, een schrijven, gevolgd door een aantal namen en handtekeningen van buurtbewoners, en, anderzijds, een reeks bijlagen. Volgens de verwerende partij bevat het bewuste schrijven, benevens de vermelding dat de buurtbewoners verbaasd zijn over de ingediende verkavelingsaanvraag en zich ertegen (blijven) verzetten, geenszins concrete motieven noch bezwaren tegen de voorliggende aanvraag. De verwerende partij meent dat noch verzoeker, noch de andere mede-ondertekende buurtbewoners van de gemeenteraad mochten verwachten dat deze uit een reeks gevoegde, doch ongestructureerde bijlagen op eigen houtje op zoek zou gaan naar concrete bezwaren die eventueel wel eens betrekking zouden kunnen hebben op de in de aanvraag vervatte wegeniswerken. Een en ander is des te minder het geval, nu voormelde bijlagen bovendien betrekking hadden op andere aanvragen (uit 1996, 1999 en 2004) en niet op de thans voorliggende aanvraag.

Overigens is, volgens de verwerende partij, verzoeker klaarblijkelijk zelf van oordeel dat “de petitie” en de daarbij gevoegde bijlagen betrekking hebben op de aspecten van de aanvraag die tot de exclusieve

bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen behoorden, aangezien voormeld schrijven uitdrukkelijk werd gericht aan dit college en niet aan de gemeenteraad.

11. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij dat van de bezwaarindieners verwacht mocht worden dat zij hun bezwaren tegen de actuele aanvraag duidelijk zouden identificeren en naar voren brengen in hun bezwaarschrift, zonder eenvoudigweg in algemene termen te verwijzen naar bijlagen die “in bulk” worden bijgevoegd. Er anders over oordelen dreigt voor overheden zoals de verwerende partij onoverkomelijke moeilijkheden mee te brengen, in de mate dat zij dan niet enkel gehouden zijn om de aangevoerde bezwaren te beantwoorden en desgevallend te weerleggen, maar ook om in een eerste fase op zoek te gaan naar eventuele bezwaren (die mogelijk in het bezwaarschrift of een van de bijlagen ervan vervat zitten) en te interpreteren of de bezwaarindieners deze bezwaren al dan niet zouden hebben willen handhaven als actueel en relevant met betrekking tot de recentst voorliggende aanvraag.

Beoordeling

12. Het recht van belanghebbenden om bezwaren en opmerkingen te formuleren tijdens het openbaar onderzoek brengt voor de bevoegde overheid de verplichting mee om de gemaakte bezwaren en opmerkingen te onderzoeken en te beoordelen. De redenen waarom de gemaakte bezwaren en opmerkingen al dan niet worden bijgetreden moeten blijken, zo niet uit de beslissing zelf dan minstens uit de stukken van het dossier. Deze redenen moeten afdoende zijn.

13.1. In het mede door verzoeker ingediend collectief bezwaarschrift (hierna: het collectief bezwaarschrift) wordt uitdrukkelijk gesteld dat het verkavelingsterrein “onvoldoende toegankelijk” is en dat een “2de aansluiting noodzakelijk [is] voor de hulpdiensten”. Deze twee met de zaak der wegen verband houdende bezwaren zijn dus vermeld in het collectief bezwaarschrift zelf en niet, zoals de verwerende partij in haar procedurestukken laat uitschijnen, in de bijlagen hierbij.

13.2. In het collectief bezwaarschrift wordt verder uitdrukkelijk verwezen naar de in bijlage gevoegde documenten met betrekking tot de vorige aanvragen, te beginnen met de aanvraag van april 1996.

De in randnummer 13.1 vermelde bezwaren worden verduidelijkt in het als bijlage gevoegde bezwaarschrift van 20 april 1996, waarin wordt uiteengezet dat de verkaveling uitsluitend bereikbaar is via de doodlopende Kraaienbroekstraat die ten noorden van buurtweg nr. 33 een “smalle flessenhals” is (randnr. 5.2). De Raad van State valt de stelling van de verwerende partij niet bij als mocht van haar niet worden verwacht dat zij deze in bijlage opgenomen verduidelijking in aanmerking nam.

14. Uit het voorgaande volgt dat het ten onrechte is dat in het bestreden besluit gesteld wordt dat het collectief bezwaarschrift “niet gemotiveerd is”.

15. Anders dan de verwerende partij dit ziet, volgt uit het enkele feit dat het collectief bezwaarschrift gericht was aan het college van burgemeester en schepenen niet dat verzoeker van oordeel zou zijn dat zijn bezwaren geen betrekking hebben op de zaak van de wegen.

16. Uit niets blijkt dat de in het collectief bezwaarschrift aangevoerde bezwaren onderzocht zijn, laat staan dat ze afdoende werden weerlegd.

17. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Dilbeek van 25 juni 2013 tot goedkeuring van het “voorgestelde tracé van de nieuwe wegenis in de aanvraag tot verkavelingsvergunning

referentie 874.2/13/1/010, waarbij de aanleg van twee doodlopende straten aantakkend op de Kraaienbroekstraat voorzien is".

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Johan Lust**